

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **D. G.**
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Stoklasem
sídlem Masná 1324/1, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,**
se sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2018 č. j. MSK 82345/2018, sp. zn. DSH/16259/2018/War, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 11. 6. 2018 č. j. MSK 82345/2018, sp. zn. DSH/16259/2018/War žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 15. 5. 2018 č. j. SMO/241166/18/DSČ/Mich, sp. zn. S-SMO/494710/16/DSČ. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným tím, že měl z nedbalosti nesplnit povinnost odevzdat řidičský průkaz obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne 9. 9. 2016, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku pod č. j. MMFM/13949/2016, sp. zn. MMFM S/17938/2015/ODaSH/Neu, kterým mu byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a na podkladě kterého pozbyl řidičské oprávnění. Zákonná lhůta pro odevzdání řidičského průkazu uplynula 16. 9. 2016, přičemž žalobce tuto povinnost nesplnil od 17. 9. 2016 do 3. 11. 2016, čímž porušil § 94a odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a měl tak spáchat skutek dle § 125c odst. 4 písm. b) téhož zákona. Žalobce měl 4. 11. 2016 v době od 9:45 do 9:50 hod. z nedbalosti řídit v Ostravě na ulici Českosobratrské ve směru jízdy na Slezskou Ostravu, v blízkosti hotelu Mercury motorové vozidlo Mercedes RZ: X, přestože v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění, čímž měl spáchat přestupek dle § 125c odst. 1 písm. e) bod. 1 zákona o silničním provozu. Téhož dne z nedbalosti v Ostravě na ulici Českosobratrské ve směru jízdy od Slezské Ostravy, v blízkosti hotelu Mercury jako řidič motorového vozidla Mercedes, RZ: X jiným jednáním, než které je uvedeno pod písm. a) – j), porušil povinnost stanovenou v hlavě II zákona o silničním provozu tím, že se měl neřídit vodorovným dopravním značením V 1a „podélná čára souvislá“ tím, že se měl v působnosti tohoto dopravního značení vozidlem otočit do směru jízdy na Slezskou Ostravu, čímž měl porušit § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a spáchat přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) tohoto zákona. Za uvedené přestupky byla žalobci podle § 125 odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 27 000 Kč a podle § 125c odst. 6 písm. a) tohoto zákona zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců počínaje dnem nabytí právní moci napadeného rozhodnutí. Zároveň byl zavázán k náhradě nákladů řízení částkou 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že správní orgán v době údajného spáchání přestupku neměl pravomoc toto podezření ze spáchání přestupku projednávat ani ve věci rozhodovat. Dále žalobce namítal, že přestupky - řízení motorového vozidla poté, co mu byl vysloven zákaz této činnosti, a neodevzdání řidičského průkazu byly spáchány z nedbalosti nevědomé, přičemž minimálním stupněm zavinění pro uložení postihu za tyto přestupky je nedbalost vědomá. Žalobce namítal, že spáchání přestupku neřízením se vodorovným dopravním značením V 1a podélná čára souvislá mu nebylo řádně prokázáno, kdy v reakci na to, že žalobce zpochybnil zřetelnost a viditelnost vodorovného dopravního značení, které měl dle posouzení policejní hlídky nerespektovat, byla jako jediný důkaz vyslechnuta právě zasahující policejní hlídka, která tento přestupek identifikovala, vyhodnotila a zahájila o něm řízení. K tomu žalobce uvedl, že výpověď této policejní hlídky není možné v řízení

použít jako důkazní prostředek ohledně zřetelnosti a viditelnosti dopravního značení, když tato policejní hlídka měla právě na zřetelnosti a viditelnosti dopravního značení osobní zájem a zcela pochopitelně neměla v úmyslu v rámci své svědecké výpovědi jakkoli zpochybnit svůj vlastní postup ve věci. Žalobci bylo správním orgánem znemožněno zúčastnit se svědecké výpovědi policejní hlídky, kdy žalobce 2. 5. 2018 telefonicky a 3. 5. 2018 e-mailem omluvil svou nepřítomnost na výsleších svědků z důvodu akutního onemocnění dítěte, které měl v péči. Žalobce nemohl a ani nechtěl své dítě v tomto stavu – onemocnění planými neštovicemi svěřit do péče třetí osobě.

3. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu žalobce zamítl. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 16. 11. 2018 popíral oprávněnost shora uvedených žalobních bodů.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 6. 2018 č. j. MSK 82345/2018, sp. zn. DSH/16259/2018/War, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i připojeným správním spisem Magistrátu města Ostravy sp. zn. S-SMO/494710/16/DSČ a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z úředního záznamu ze dne 4. 11. 2016 č. j. KRPT-251172-4/PŘ-2016-070715, že dne 4. 11. 2016 v 9:45 hodin nerespektoval žalobce plnou čáru a tím se dopustil přestupku v dopravě. Žalobce nerespektoval dopravní značení V1a (plná čára) a to tak, že při jízdě po ul. Českobratrské směrem ul. Nádražní se otočil o 180° a pokračoval v jízdě po ul. Českobratrské směrem ul. Sokolská třída v Moravské Ostravě. Následnou lustrací policejní hlídka zjistila, že žalobce má platný zákaz řízení od 9. 9. 2016 do 9. 3. 2017. Na toto policejní hlídce žalobce sdělil, že o ničem neví a že mu poštou nebylo nic doručeno. Totožnost žalobce ověřili policisté podle občanského a řidičského průkazu;
 - z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 4. 11. 2016, že téhož dne v 10:52 podal žalobce vysvětlení. Žalobce uvedl, v uvedený den jel ve služebním vozidle Mercedes A, RZ X, kdy měl všechny doklady v pořádku. Po chvíli mu policista oznámil, že má vyslovený zákaz řízení motorových vozidel. Žalobce výslovně uvedl, že o žádném zákazu řízení nevěděl. Poté byl policisty jeho řidičský průkaz zadržen;
 - z oznámení přestupku ze dne 17. 12. 2016, že je žalobce podezřelý z přestupku tím, že dne 4. 11. 2016 minimálně v době od 9:45 hodin do 9:50 hodin řídil na ul. Českobratrská směrem Slezská Ostrava v Moravské Ostravě motorové vozidlo tov. zn. Mercedes-Benz A 180 D 245 G, RZ X, bez příslušného řidičského oprávnění;
 - z rozhodnutí Magistrátu města Frýdek-Místek, že tento správní orgán vydal rozhodnutí ze dne 1. 2. 2016 č. j. MMFM 13949/2016, sp. zn.

MMFM S 17938/2015/ODaSH/Neu, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 8. 2016 č. j. MSK 38773/2016, sp. zn. DSH/7900/2016/Kys tak, že odvolání zamítl a potvrdil výše uvedené rozhodnutí Magistrátu města Frýdek-Místek. Toto rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 9. 9. 2016.

- z výpisu evidenční karty žalobce ze dne 10. 11. 2016, že žalobce má zaevidovaný zákaz řízení motorových vozidel od 9. 9. 2016 do 9. 3. 2017;
- z oznámení o zahájení řízení o přestupcích - předvolání k ústnímu jednání ze dne 4. 4. 2017, že správní orgán I. stupně (Magistrát města Ostravy) předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 26. 4. 2017 ve 12:00 hodin;
- z protokolu o ústním jednání o přestupcích ze dne 26. 4. 2017, že se k tomuto jednání dostavil žalobce, který uvedl, že svého jednání lituje. Řádně si převzal rozhodnutí Magistrátu města Frýdek-Místek a odvolal se proti němu. Měl zřízenou datovou schránku, ale po třech měsících mu vypršelo přihlašovací heslo, o čemž nevěděl a v době, kdy mu bylo doručováno rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, tak se nemohl do datové schránky přihlásit, takže nevěděl o tomto rozhodnutí;
- dne 2. 5. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce, proti kterému podal žalobce blanketní odvolání ze dne 15. 5. 2017, které následně po výzvě správního orgánu I. stupně doplnil;
- dne 6. 9. 2017 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. MSK 68591/2017, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 2. 5. 2017 a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť žalovaný shledal vady řízení, které měly vliv na zákonnost rozhodnutí, a to po stránce procesní;
- z předvolání k ústnímu jednání ze dne 15. 8. 2017, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 5. 9. 2017 v 8:00 hodin;
- z protokolu o ústním jednání o přestupcích ze dne 5. 9. 2017, že se k tomuto jednání dostavil žalobce, který uvedl, že „*se odvolává na to, co už tady podal*“ a že se k celé věci vyjádří do desíti pracovních dnů;
- dne 19. 9. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce, proti kterému podal žalobce odvolání ze dne 28. 9. 2017, které žalobce přípisem ze dne 19. 10. 2017 doplnil;
- dne 9. 4. 2018 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. MSK 132454/2017, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 9. 2017 a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť žalovaný dospěl k závěru, že přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 4. 11. 2016 v Ostravě na ulici Českobratrské ve směru jízdy od Slezské Ostravy, v blízkosti hotelu Mercury jako řidič motorového vozidla Mercedes, RZ: X, se neřídil vodorovným dopravním značením V 1a „*podélná čára souvislá*“ a v působnosti tohoto dopravního značení se s vozidlem otočil do směru jízdy na Slezskou Ostravu, nebyl žalobci řádně prokázán. Žalovaný zavázal správní orgán I. stupně

k tomu, že provede důkaz výsledkem svědků – zasahujících policistů, kteří žalobce dne 4. 11. 2016 zastavili;

- z předvolání k ústnímu jednání, změna a doplnění obvinění ze dne 12. 4. 2018, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 4. 5. 2018 v 8:00 hodin a zároveň k tomu jednání předvolal zasahující policisty nstržm. Bc. T. R. a pprap. J. P.;
- z úředního záznamu ze dne 2. 5. 2018, že žalobce téhož dne telefonicky kontaktoval správní orgán I. stupně, kterému sdělil, že se nemůže zúčastnit ústního jednání dne 4. 5. 2018, neboť jeho dítě má neštovice a on se o něj musí starat. Žalobci bylo sděleno, že omluva není důvodná a ústní jednání proběhne. Tuto omluvu zaslal žalobce dne 3. 5. 2018 správnímu orgánu I. stupně i e-mailem s přiloženou lékařskou zprávou Městské nemocnice Ostrava ze dne 27. 4. 2018 s diagnózou jeho dítěte plané neštovice – varicella, k čemuž mu správní orgán I. stupně e-mailem sdělil, že jeho omluva není důvodná ani včasná a ústní jednání dne 4. 5. 2018 proběhne tak, jak bylo nařízeno;
- z protokolu o výpovědi svědka ze dne 4. 5. 2018, že správní orgán I. stupně u ústního jednání vyslechl jako svědka J. P., který uvedl, že dne 4. 11. 2016 prováděl s kolegou Bc. R. běžný výkon služby jako motohlídka v Ostravě – Moravské Ostravě. Když projížděli v Moravské Ostravě po ulici Českobratrská k ulici Nádražní, uviděli mezi zastávkou MHD Husův sad a kostelem řidiče motorového vozidla tov. zn. Mercedes, který jel před nimi a který se s vozidlem otočil v působnosti vodorovného dopravního značení V 1a – „*Podélná čára souvislá*“ zpět na Slezskou Ostravu. Na řidiče i vozidlo měli jasný, ničím nepřekrytý výhled. Vodorovné dopravní značení bylo v době skutku viditelné, nepoškozené, jednoznačné, nepřekryté a bylo umístěno a vyznačeno v souladu se zákonem. Následně byl vyslechnut Bc. T.R., který uvedl, že jeli s kolegou P. v Ostravě – Moravské Ostravě po ulici Českobratrská. U zastávky MHD Husův sad viděli před sebou jedoucího řidiče motorového vozidla tov. zn. Mercedes, který se vozidlem za přechodem pro chodce v působnosti vodorovného dopravního značení V 1a – „*Podélná čára souvislá*“ otočil o 180° zpět, na směr jízdy Slezská Ostrava. Na vozidlo i na řidiče měli ničím nepřekrytý, spolehlivý výhled. V době skutku nebyly klimatické podmínky, které by snižovaly jejich pozorovací schopnosti. Dopravní značení bylo viditelné, nepoškozené, nepřekryté a nesporné;
- dne 15. 5. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.

6. Součástí správního spisu je odvolání žalobce ze dne 30. 5. 2018, o kterém, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

7. V projednávané věci krajský soud postupoval v souladu s ust. § 75 odst. 2 s.r.s., podle kterého soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce namítal, že správní orgán v době údajného spáchání přestupku neměl pravomoc podezření ze spáchání přestupku projednávat ani ve věci rozhodovat.

Žalobce tvrdil, že v době údajného provinění neexistoval žádný zákon, který by správní orgán opravňoval přestupky projednat. Podle ust. § 124 odst. 5 písm. j) zákona o silničním provozu, ve znění do 30. 6. 2017, obecní úřad s rozšířenou působností projednává přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu (zákona č. 200/1990 Sb.) Je zřejmé, jak uvedl žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě ze dne 16. 11. 2018, že do výše citovaného ustanovení se nepromítla novelizace účinná od 1. 8. 2011, kterou byly přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích vyňaty ze zákona č. 200/1990 Sb a zařazeny do zákona č. 361/2000 Sb., zákona o silničním provozu, konkrétně do ust. § 125c. S ohledem na smysl a účel zákona o silničním provozu nemá krajský soud pochyby o tom, že správní orgán I. stupně – Magistrát města Ostravy, jakožto obecní úřad s rozšířenou působností, byl oprávněn přestupky žalobce projednat právě podle tohoto zákona, přestože ust. § 124 odst. 5 písm. j) zákona o silničním provozu, obsahovalo do 30. 6. 2017 text „*podle zvláštního právního předpisu*“, i když už od 1. 8. 2011 byl výčet přestupků uveden v § 125c zákona o silničním provozu;

- žalobce namítal, že přestupky - řízení motorového vozidla poté, co mu byl vysloven zákaz této činnosti, a neodevzdání řidičského průkazu byly spáchány z nedbalosti nevědomé, přičemž minimálním stupněm zavinění pro uložení postihu za tyto přestupky je nedbalost vědomá. Dle ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017, přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí nebo dle písm. b) téhož ustanovení nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Z výše citovaného zákonného ustanovení je zřejmé, že u ust. § 4 odst. 1 písm. a) citovaného zákona se jedná o nedbalost vědomou a u § 4 odst. 1 písm. b) téhož zákona o nedbalost nevědomou. Podle ust. § 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017, k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Žalobce správně ve své žalobě uvedl, že přestupky - řízení motorového vozidla poté, co mu byl vysloven zákaz této činnosti, a neodevzdání řidičského průkazu byly spáchány z nedbalosti nevědomé, přičemž tato forma zavinění k odpovědnosti za přestupky postačí. Správní orgán I. stupně v souladu s výše citovanými zákonnými ustanoveními správně konstatoval na str. 12 svého rozhodnutí, že ani u jednoho z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 a ust. § 125c odst. 4 písm. b) zákona o silničním provozu nevyžaduje zákon úmyslné zavinění. Krajský soud podotýká, že rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 1. 2. 2016 č. j. MMFM 13949/2016, sp. zn. MMFM_S 17938/2015/ODaSH/Neu, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, bylo žalobci doručeno prokazatelně oproti vlastnoručnímu podpisu na doručence dne 5. 2. 2016. Žalobce následně podal proti tomuto rozhodnutí odvolání a žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 8. 2016 č. j. MSK 38773/2016, sp. zn. DSH/7900/2016/Kys rozhodl tak, že odvolání zamítl a potvrdil výše uvedené rozhodnutí Magistrátu města Frýdek-Místek, a jestliže toto rozhodnutí mu

žalovaný doručoval do datové schránky, kterou si v mezidobí zřídil, postupoval zcela v souladu se zákonem (dle ust. § 17 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů). Jde jen k tíži žalobce, že datovou schránku dlouhodobě neužíval a měl expirované heslo, kvůli kterému si nemohl písemnosti z datové schránky vybrat;

- žalobce namítal, že spáchání přestupku neřízení se vodorovným dopravním značením V 1a podélná čára souvislá mu nebylo řádně prokázáno, kdy v reakci na to, že žalobce zpochybnil zřetelnost a viditelnost vodorovného dopravního značení, které měl dle posouzení policejní hlídky nerespektovat, byla jako jediný důkaz vyslechnuta právě zasahující policejní hlídka, která tento přestupek identifikovala, vyhodnotila a zahájila o něm řízení. Krajský soud proto dospěl k závěru, že přestupkové jednání žalobce týkající se neřízením se vodorovným dopravním značením V 1a – „*podélná čára souvislá*“ bylo dostatečně prokázáno. Úřední záznam ze dne 4. 11. 2016, plánek místa a způsobu spáchání dopravního přestupku a důkaz svědeckou výpovědí zasahujících policistů pprap. J. P. a nstržm. Bc. T. R. byly za daného stavu dostatečné k objasnění skutkového stavu věci. Oba zasahující policisté shodně uvedli, že se řidič motorového vozidla tov. zn. Mercedes v působnosti vodorovného dopravního značení V 1a – „*Podélná čára souvislá*“ otočil o 180° zpět, na směr jízdy Slezská Ostrava, přičemž vodorovné dopravní značení bylo viditelné, nepoškozené, jednoznačné a nepřekryté. Na řidiče i vozidlo měli jasný, ničím nepřekrytý výhled a toto pozorovali z bezprostřední blízkosti, když jeli za předmětným vozidlem, tudíž je velice nepravděpodobné, že by se ve svém pozorování policisté mýlili (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014, č. j. 10 As 108/2014-25), proto krajský soud hodnotí tuto žalobní námitku žalobce jako nedůvodnou. Krajský soud ještě podotýká, že sám žalobce v doplnění odvolání proti rozhodnutí o přestupku ze dne 23. 5. 2017 uvedl, že si je plně vědom a velmi lituje toho, že nerespektoval vodorovnou dopravní značku V 1a;
- žalobci bylo správním orgánem znemožněno zúčastnit se svědecké výpovědi policejní hlídky, kdy žalobce 2. 5. 2018 telefonicky a 3. 5. 2018 e-mailem omluvil svou nepřítomnost na výsleších svědků z důvodu akutního onemocnění dítěte, které měl v péči. Žalobce nemohl a ani nechtěl své dítě v tomto stavu – onemocnění planými neštovicemi svěřit do péče třetí osobě. Krajský soud se plně ztotožňuje s hodnocením žalovaného týkající se omluvy z ústního jednání před správním orgánem I. stupně nařízeného na den 4. 5. 2018 tak, jak jej žalovaný popsal na str. 6 -7 žalobou napadeného rozhodnutí, a proto na něj v podrobnostech odkazuje. Z lékařské zprávy ze dne 27. 4. 2018 (pátek) předložené žalobcem, vyplývá, že téhož dne byl se svým synem u lékaře v Městské nemocnici Ostrava, který stanovil dobu léčby syna žalobce na dobu 14 dní. Teprve až dne 2. 5. 2018 (středa) v odpoledních hodinách žalobce telefonicky kontaktoval správní orgán I. stupně s omluvou, že se k nařízenému ústnímu jednání nedostaví a dne 3. 5. 2018 (čtvrtek) – den před termínem ústního jednání zaslal žalobce správnímu orgánu I. stupně e-mail s omluvou a k tomuto e-mailu přiložil předmětnou lékařskou zprávu. Žalobce svou omluvu učinil až po čtyřech dnech (dvou pracovních dnech), co se dozvěděl o skutečnosti, že se ústního jednání nebude účastnit. Omluvu žalobce tedy nelze považovat za náležitou - nebyla učiněna bezodkladně, jak správně konstatoval žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí.

8. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
9. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 15. srpna 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce